

Tusen hertelig takk

STORDAL – Met deze laatste PM-nieuws sluiten we een prachtige periode in ons leven af. Een geweldige tijd in Noorwegen, die we dankzij de steun en medewerking van onze kinderen hebben gehad. Zij hebben ons de ruimte gegeven om dit te kunnen doen, hoewel dit zeker niet altijd gemakkelijk voor ze is geweest.

We hebben heel veel hartelijke, ontroerende en lieve reacties gehad de afgelopen anderhalf jaar. Ook van ons minder bekende mensen en soms van wildvreemden kregen we leuke reacties op de artikelen in PM-nieuws. We bedanken hierbij iedereen heel hartelijk voor alle steun, belangstelling, telefoontjes, emailtjes, brieven, kaarten en lieve woorden, die we mochten ontvangen. We hebben met veel plezier onze PM-nieuws gemaakt. Als uitlaatklep, om onze indrukken te verwerken en tevens een prettige manier om iedereen te informeren. Nogmaals hartelijk dank of zoals de Noren zeggen...

... tusen hertelig takk!

Mieke en Peter

Het einde van ons avontuur in Noorwegen Terug naar Nederland

STORDAL – Na bijna anderhalf jaar in Noorwegen kunnen we niet anders zeggen dan dat we het hier bijzonder naar onze zin hebben en ons helemaal thuis voelen in Stordal. Het gaat de laatste maanden ook steeds beter met OnisMedia, we krijgen steeds meer opdrachten. Als besluit voor ons verblijf hier in Noorwegen geeft dat een heel goed gevoel. Ja, jullie lezen het goed, we komen terug naar Nederland aan het eind van dit jaar. Begin oktober hebben we de beslissing genomen, aangezien we onze kinderen en kleinzoon toch steeds meer missen. We hebben het er niet voor over om in het buitenland te zitten en Tim niet te zien opgroeien. Ook missen we steeds meer het directe contact met de kinderen en rest van de familie. We zijn heel blij, dat we hier hebben mogen wonen en werken. Al vanaf het begin van ons avontuur in Noorwegen hebben we tegen elkaar gezegd, niet ten koste van alles hier te blijven. Het was mooi, maar ook mooi geweest.

Een nieuwe baan

Een dag nadat we de beslissing hadden genomen, werd ik gebeld uit Nederland met een aanbod voor een baan in de communicatiewereld. Dat was wel heel toevallig. Na rijp beraad en een paar telefoontjes werd ik erg enthousiast. Mieke en ik zijn in oktober naar Nederland geweest voor een paar gesprekken, waarna ik uiteindelijk de baan heb gekregen per 1 januari 2006. Meer hierover elders in deze PM-nieuws. In dezelfde week hebben we ook naar huizen gekeken in Lochem en een leuk huis gevonden en gekocht in de Rosmolenstraat. Al met al ging alles wel in een stroomversnelling, terwijl we eigenlijk dachten pas in de loop van volgend jaar terug te gaan. Maar ja, je moet het ijzer smeden als het heet is, dus....!

Voortzetten van OnisMedia

Weer terug in Stordal komt het moeilijke deel, iedereen vertellen, dat we terug gaan naar Nederland. Eerst maar naar onze vrienden Ingrid en Ottar. Ze hebben alle begrip, maar vinden het erg jammer. We hebben een heel fijn contact opgebouwd. Uiteraard komen ze een keer in Lochem op bezoek. Daarna op de school van Mieke het nieuws brengen, dan naar de gemeente en de klanten, kennissen en burens op de hoogte stellen. Tevens willen we proberen iemand te vinden, die OnisMedia en het toeristenkantoor kan voortzetten. Het zou toch zonde zijn om dit zomaar te sluiten.

Al met al lopen we ons zelf weer voorbij, maar ja dat kennen jullie wel. We zijn nu aan het idee gewend en zien er naar uit om weer in Lochem te wonen en bij de kinderen, kleinzoon, familie, vrienden en bekenden op bezoek te gaan. En dan nu inpakken en.....

Peter en Mieke

Mieke in actie in het toeristenkantoor,
de klanten zijn Jan en Herma

Bezoek uit Nederland

STORDAL – Tijdens de zomermaanden hebben weer veel bekenden de moeite genomen ons te bezoeken. Ik kan je vertellen, dat het een eind rijden is. 1700 Kilometer heen en 1700 kilometer terug! Het is dus geweldig, dat ze allemaal de moeite nemen.

Jan en Herma hebben een week lang de portemonnee van de Stordal Camping gespekt. 'Mijn harde schijf zit helemaal vol', was één van de eerste dingen, die Herma zei, toen ze ons 'Turistkontor' binnenkwam. Daarmee was meteen al heel veel gezegd. Zoveel indrukken, als je voor de eerste keer in Noorwegen bent, dat is gewoon niet te beschrijven. Herma begon met watervallen tellen toen ze Noorwegen binnenreden, maar na 100 kilometer is ze er maar mee opgehouden. Je raakt de tel namelijk kwijt hier. We hebben een paar keer samen gegeten, koffie gedronken, een glaasje wijn, uit eten geweest, kortom het was gezellig. Verder zagen ze veel van de omgeving, informatie genoeg in onze winkel. Peter is nog een dagje mee geweest naar Ålesund, want Mieke moest werken.....ja, er moet er toch één zijn die het geld verdient! De avonden samen waren erg gezellig. Leuk hoor als je broer/zwager en schoonzus op bezoek komen. Wij hebben, dat als heel bijzonder ervaren.

Gerdi (van Noorse les in Nederland), **Peter, Mats en Meine** kwamen ook even aanwippen. Ze hebben een paar dagen op Båthamn Camping Tafjord gelogeed. We hebben fijn bijgepraat en alleen maar Nederlands gesproken, dat is ook wel eens lekker, hahaha.

Sarie en Wim waren ook op bezoek, even kijken waar we wonen en dat was als vanouds gezellig. Onze veranda was een succes, we hebben er de nodige glaasjes wijn gedronken en.....nasi gegeten! Zij hadden dezelfde plek op de Stordal Camping als Jan en Herma. Overigens hebben Sari en Wim ons in de zeventiger jaren enthousiast gemaakt voor Noorwegen, nadat ze er een keer geweest waren. Je ziet waar het toe kan leiden. Bedankt Saar en Wim.

Hans, Marleen en Dieuwertje (onze oude buurtjes uit Lochem) kampeerden weer een paar daagjes op Stordal Camping net als vorig jaar. Het worden al echte Stordal-veteranen. Ook hun enthousiasme over Noorwegen is erg aanstekelijk. Dieuwertje is een echte 'Noorwegengek' aan het worden, leuk om te zien. Wij kregen, vanaf dag één dat we in Noorwegen op vakantie waren, een band met Noorwegen. Dus pas maar op Dieuwertje, voordat je het weet woon je er!

De Stordal Camping zal ons nog missen volgend jaar. We hebben voor aardig wat klandizie gezorgd en ze hebben ook nog allemaal op hetzelfde plekje gestaan. Misschien is het handig om maar vast te reserveren voor volgend jaar?

Mieke

Een ex collegaatje met familie op bezoek

YTSTE SKOTET - Irene (een ex collegaatje van Peter), haar man Pieter, zoon Wiebe en dochter Marjolein mochten we ook begroeten in Stordal. Ik had een dagje vrij van het toeristenkantoor en zo werd besloten samen naar 'Ytste Skotet' te gaan. Dat is een oude zomerboerderij met geiten, paarden, kippen, poezen en nog meer dieren. Ze hebben het 'huis' als een museum ingericht, waar in de zomer twee mensen wonen om het te beheren. Je kunt er eten, logeren (soort kampeerboerderij), wandelen, spelen en helpen met het verzorgen van de dieren. Veel dingen doen ze nog net zoals vroeger, zelfvoorzienend.

Om er te komen, moet je eerst vanuit Dyrkorn (buurtschap vlakbij Stordal) met een bootje over de fjord naar de overkant. Daarna loop je in zo'n drie kwartier naar boven. Dan praat ik over echt klimmen! Het was die dag mooi weer en we hadden allerlei lekkers meegenomen. Bezweet kwamen we boven aan en de stilte, het uitzicht en het weer waren overweldigend. Na een lekkere picknick wat rond gekeken, gewandeld en met de beheerders gesproken. Het was erg gezellig en zeer de moeite waard. Het geeft toch een heel speciaal gevoel, als je daar boven staat en een prachtig uitzicht hebt over de fjord en de bergen. Een echte aanrader, als je hier in de omgeving bent. Houd je van lange wandelingen, dan kun je van daaruit twee mooie tochten maken met overnachtingsmogelijkheden.

Een paar dagen later zijn we een avondje in hun vakantiehuisje hier in de buurt op de koffie geweest. Wiebe heeft in Stordal onder grote hilariteit zijn eerste vis gevangen. Wat een feest was dat. Alleen de vis eraf halen.....dat is wat minder. Peter liet zien, wat hij Wouter had zien doen. Ja ja Peter, die een vis van het haakje haalt. Wie had dat ooit gedacht.

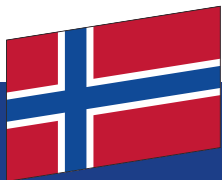
Mieke

Een kijkje in de keuken van Ytste Skotet.

Lekker picknicken voor de boerderij (Ytste Skotet).

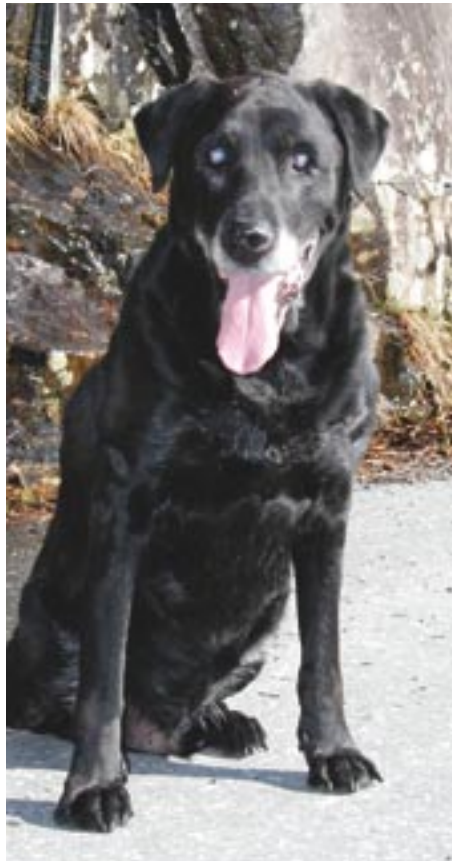

www.norsk.nl
bedankt!

STORDAL - Voordat we verzanden in een stroom van bedankjes, willen we toch Gert en Janet van Placement Utvikling even noemen. We hebben heel veel gehad aan alle informatie, die op hun website (www.norsk.nl) te lezen is. Verder stonden ze met praktische raad en daad terzijde als, het nodig was. Dat we daarnaast ook nog af en toe gezellig bij elkaar op bezoek kwamen voor een 'nasiklaverjassie' was natuurlijk super. Janet en Gert bedankt voor alles, we zullen jullie missen, maar niet uit het oog verliezen.

Mieke en Peter

De groeten van Duko...

SNUF - Met tranen in mijn trouwe hondenogen moet ik jullie vertellen, dat dit mijn laatste column is helaas. De baas komt het me net vertellen, dat we weer teruggaan naar Nederland en dat ik nog één keer naar jullie kan schrijven, hoe het met me gaat. Ik heb er van genoten, mijn belevenissen hier in Noorwegen te vertellen, maar vind het ook heerlijk weer naar alle bekenden in Nederland te gaan. Weet je wat nog het leukste is, dat ik nu ook Tim kan zien..... ehh horen en ruiken bedoel ik (ik ben tenslotte blind).

Ik dacht laatst al dat er wat aan de hand was, maar ja ze vertellen me nooit wat hier, zoals jullie inmiddels wel weten. Moest ik halsoverkop weer naar Anna, de hondenoppas, omdat mijn baasje en vrouwtje naar Nederland gingen. Na die tijd hoor ik geruchten, dat ik mee moet in de trein en het vliegtuig terug naar Nederland. Zie je het al voor je ik in een VLIEGTUIG op mijn oude dag. Dacht het niet hoor. Geen haar op mijn, nog steeds weelderig begroeide, hoofd denkt er aan om in zo'n ding te gaan zitten. Die grijze duiven natuurlijk lekker onderuit gezakt

in een gemakkelijke vliegtuigstoel en ik onder in het ruim in een of ander krat. Ik had mijn hoeven (poten) al schrap gezet voor wat er zou komen, totdat me duidelijk werd, dat we met de auto gaan. Met een nieuwe nog wel. Ik riant in mijn eigen mand achter in de auto, heerlijk uitrusten in een hotelletje en nog een prachtige bootcruise van Göteborg naar Frederikshaven op de koop toe. Kijk, dat begint er meer op te lijken. Dat is reizen, zoals het hoort voor een hond van mijn stand. Ik heet niet voor niets Duko (hertog) en loop altijd in mijn zwarte smoking rond.

Toch wel een vreemd idee. Ben ik net lekker gewend hier in ons houten huis met een heerlijke houtkachel en dan gaan we alweer verhuizen. Je zou er het heen en weer van krijgen. Die baas van me zegt altijd gekscherend, dat hij beter een woonwagen kan kopen. Dat was achteraf bezien ook wel beter geweest. Maar ja, ik ben maar een blinde oude hond, dus naar mij luistert hij toch niet. Wat zal ik het missen, het gesleep de berg op met mijn stramme botten, het tot mijn oren in de sneeuw zakken als ik moet plassen, in spagaat gaan op de gladde weg en ja, natuurlijk ook het heerlijk op de veranda liggen, bij Anna logeren, met Theresa knuffelen, de frisse berglucht insnuiven en ... ik word er emotioneel van.

Duko met Nelson samen in de mand als dikke vrienden. Nelson is het hondje van Hans, Sandra en kinderen, die laatst bij ons gelogerd hebben.

Dan zal ik nu toch moeten stoppen met mijn verhaaltjes. Het was heel fijn om veel kaartjes, foto's en mailtjes van iedereen te krijgen. Vooral van mijn honden- en poezenvrienden/vriendinnen, zoals Djessie, Mouse, Quibus, Pasja, Mekra en vele anderen. Iedereen, die mijn columns heeft gelezen, hartelijk bedankt voor de aandacht en de tijd die jullie hebben genomen om naar het geleuter van een oude hond te luisteren. Het was een geweldige avontuur, 'Duko in Noorwegen', maar nu is het echt de hoogste tijd voor mijn oude dag.

Dag lieve allemaal,
de groeten van jullie Duko!

Peter naar Iris

STORDAL – Nee, het is niet wat jullie denken. Ik blijf gewoon bij Mieke, zoals nu al meer dan 30 jaar, maar ga werken bij Iris Communicatie in Lichtenvoorde. Een nieuwe uitdaging, met veel perspectief (zie www.iriscommunicatie.nl).

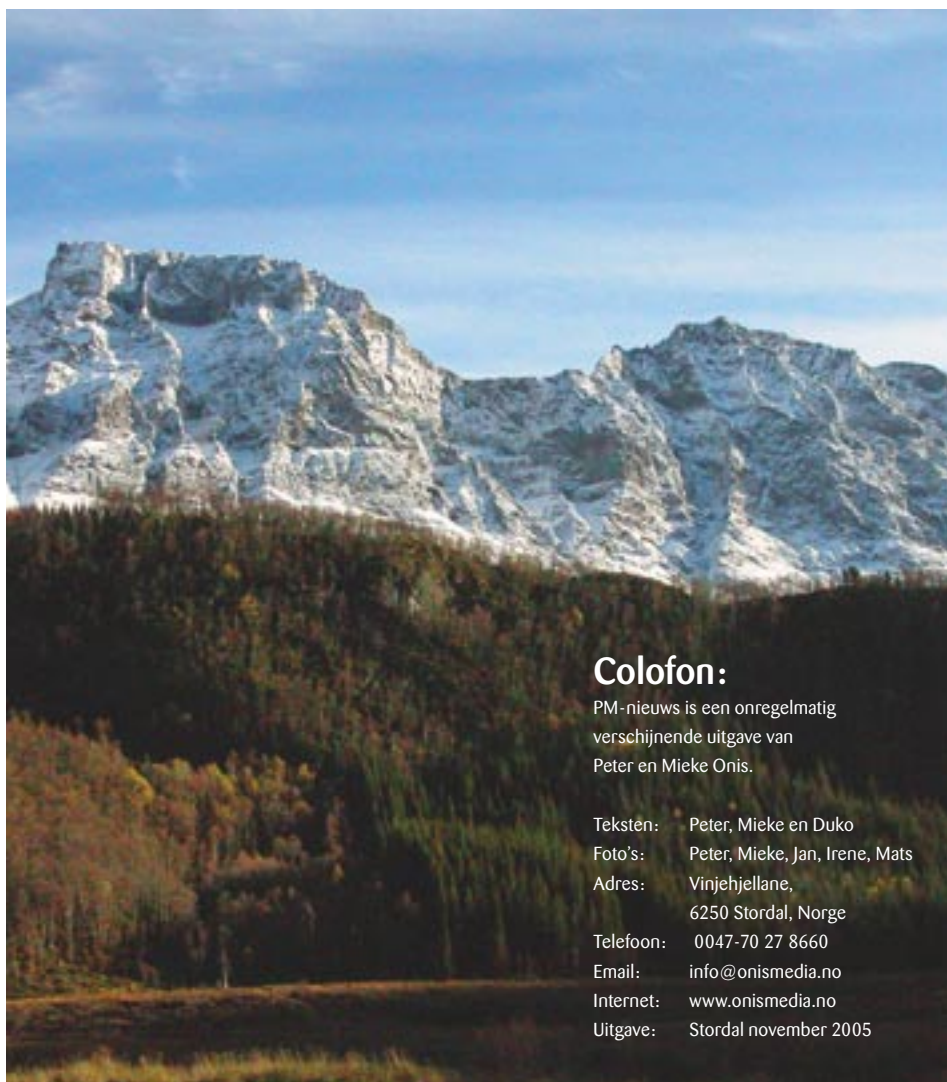
Iris Communicatie is een relatief jonge organisatie met 8 medewerkers, waar op hoog niveau wordt gewerkt voor bedrijven, overheden en organisaties. Het Iris-team ontwikkelt ideeën over integratie van internet, video en print. Er worden communicatieplannen geproduceerd en wervende c.q. informerende teksten geschreven. Bovendien zal Iris zich vanaf januari 2006 gaan bezighouden met grafische vormgeving. Het schijnt, dat nieuwe opdrachtgevers altijd welkom zijn:-)

Begin november heb ik al even een voorproefje mogen nemen. Met behulp van webcam en computer al voor het eerst contact gehad met de nieuwe collega's. Een bijzondere ervaring kan ik vertellen, want er gaat toch niets boven een persoonlijk gesprek, maar ja ik zit een beetje uit de buurt nietwaar. Al met al een prima manier, elkaar al een beetje te leren kennen. Het heeft me tevens gesterkt om vol enthousiasme aan mijn nieuwe avontuur te beginnen.

Jullie zullen zeker meer van Iris en mij horen in de toekomst. Heb ik het dan over Iris, dan weet je dat het over een communicatiebedrijf gaat en niet over een nieuwe vriendin.

Peter

Vanaf 2 januari 2006 te bereiken op peter@iriscommunicatie.nl

Colofon:

PM-nieuws is een onregelmatig
verschijnende uitgave van
Peter en Mieke Onis.

Teksten: Peter, Mieke en Duko
Foto's: Peter, Mieke, Jan, Irene, Mats
Adres: Vinjehjellane,
6250 Stordal, Norge
Telefoon: 0047-70 27 8660
Email: info@onismedia.no
Internet: www.onismedia.no
Uitgave: Stordal november 2005

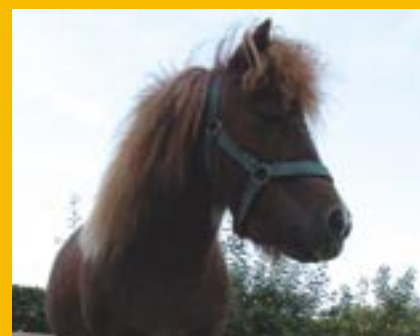
'Thuis' in Vorden

Bij ons afscheid vorig jaar kregen we van Jan en Dika Murray een symbolische sleutel van hun boerderij in Vorden. Wanneer we in Nederland zouden zijn, konden we daar te allen tijde gebruik van maken. We hebben dat ook een paar keer gedaan. We zijn erg gastvrij ontvangen en voelden ons al snel thuis. Ze zijn een luisterend oor voor ons geweest dit anderhalf jaar. Tijdens het ontbijt, bij de koffie of het diner hebben we heel wat afgeketst. Van alles is er over de tafel gegaan.

We hebben er twee echte vrienden bij gekregen. Voor we naar Nederland vertrekken, kunnen we nog wat terug doen. Ze komen een weekje bij ons in Noorwegen. Proeven ze op de valreep nog even het sfeertje hier en de natuur rondom ons heen. Het is leuk om te laten zien, waar we zo vaak over gesproken hebben samen. Jan en Dika ontzettend bedankt voor jullie 'open deur' al die tijd. Dat Joost (de pony) en Panda (de poes) er een extra dimensie aan hebben gegeven, dat weten jullie. Tot binnenkort!

Peter en Mieke

Zomaar een dagje Noorwegen

Herdalseter, een Noorse bergboerderij

NORDDAL - Eind juli gaan we een dagje naar Herdalseter. Te bereiken via een "bomveg", of te wel tolgeweg. Daar lopen heel veel geiten en een paar paarden rond. Echt een Noors sfeertje proeven we daar. Allemaal oude hutjes waar je kunt overnachten en er is heel veel stilte. Het ultieme Noorwegen, prachtige natuur en een waterval op de achtergrond.

We lopen een eindje in de richting van de waterval en komen bij een enorme kudde geiten. Veel witte net als Geita (spreek uit Jeita) en Yentle onze geiten, die we in Nederland hadden. Heerlijk dat luchtje en wat een mooie dieren zijn het eigenlijk. Ze mogen er dan wat dommig uitzien, wij vinden ze nog steeds erg leuk. Sommigen zijn bang, anderen juist nieuwsgierig. Er is er één en dat is precies Geita. Ze kijkt ons net zo aan als Geita kon doen en laat zich lekker aaien. Dat is weer zo'n echt Noorwegen moment voor ons! Genieten van de kleine dingen om ons heen.

Als we terug bij de hutjes zijn, drinken we koffie en eten we 'svele', een soort pannenkoekje. Het begint een beetje te regenen, maar dat maakt even niet uit. We zijn stil en hebben het naar onze zin.

Mieke

Hotel Union Øye

ØYE - Nog op de valreep gaan we op een zondag in oktober naar Øye. Dat is een klein gehuchtje hier 50 kilometer vandaan. Het is een mooie tocht, die nu nog net te rijden is. Over een maand kun je er van deze kant niet meer naar toe in verband met de sneeuw. Hotel Øye is ons doel. Vele beroemde mensen hebben dit hotel als vakantieadres gehad, om er een paar te noemen: Koningin Emma, Wilhelmina, Juliana, Beatrix, Keiser Wilhelm, Henrik Ibsen, Edvard Grieg, Fridjof Nansen, Arthur Conan Doyle, Roald Amundsen, etc. Kijk op www.unionoye.no.

Peter

STORDAL - Op school weten ze nu ook, dat we weer terug gaan. Ik zag er wel een beetje tegenop. Maar de reacties waren erg warm. Veel begrip en ze gaven me het gevoel dat ze het jammer vonden. Na een paar dagen stond er een artikeltje in de krant dat we weggingen. Ja journalisten ruiken nieuws. Maar goed een paar kinderen uit de klas van vorig jaar renden de dag erna, naar me toe. Keken verdrietig en zeiden dat ik niet weg mocht gaan..... Het zijn natuurlijk kinderen, maar toch deed het me wel wat. Ik kreeg van één meisje een dikke "klem", een omhelzing, met de vraag of ik nog wel een keer op bezoek kwam.

Ja zo'n periode van anderhalf jaar lijkt kort, maar het is dus lang genoeg om wat op te bouwen. Een Nederlands jongetje, dat nu in de eerste klas zit en vanaf de zomer in Noorwegen woont, vroeg zich af, wat hij straks moest doen zonder mij. Mijn antwoord was, Noors praten... Hij was even stil en begon een beetje te lachen, als een boer die kiespijn heeft.

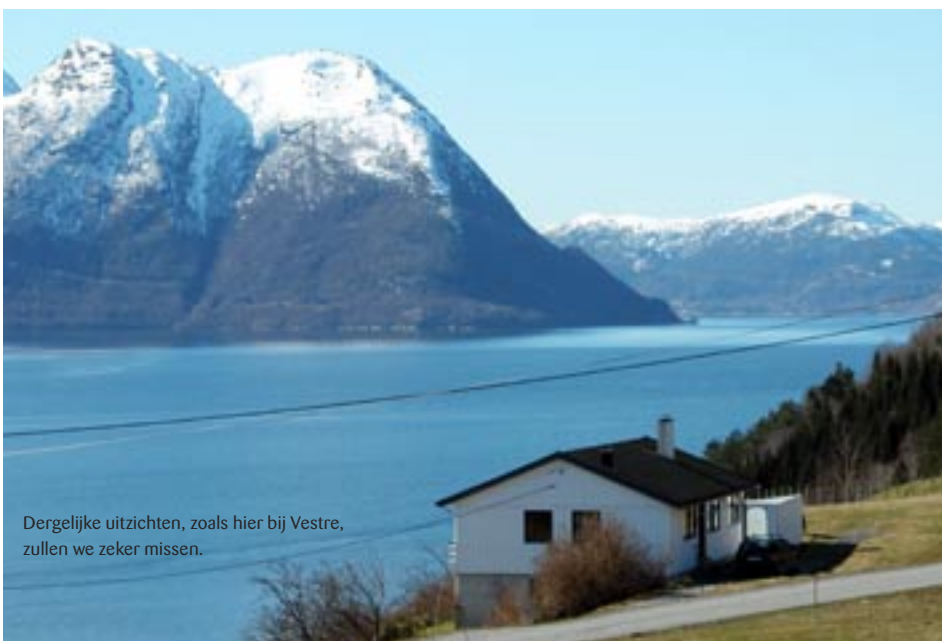
Vertellen dat je weggaat

Veel collega's begrijpen het heel goed. Voor de Noorse bevolking is familie erg belangrijk. Er zullen er zeker wat zijn, die het wel erg snel vinden. Maar ja dat mag.

Verder heb ik nog weer een paar dagen in de derde klas, groep vijf, ingevallen als juf. Een heerlijke klas met allemaal meiden en één jongen. Het was alsof ik in Exel voor de klas stond, het ging vanzelf. Wel heel speciaal, dat ik Noorse kinderen rekensommetjes uitleg en vertel over zelfstandige naamwoorden! Het had zomaar een Nederlands klasje kunnen zijn. Ach en het Noors praten wordt steeds natuurlijker. Dat ga ik zeker bijhouden in Nederland.

8 december is mijn laatste schooldag in Stordal. Zal best een beetje raar zijn, maar goed we gaan er weer voor in Nederland.

Mieke

Dergelijke uitzichten, zoals hier bij Vestre, zullen we zeker missen.

OnisMedia in nieuwe handen

STORDAL – Om zomaar de deur te sluiten van OnisMedia en het toeristenkantoor, zou zonde zijn van alle moeite, energie en enthousiasme dat we er in gelegd hebben. Bovendien begint het nu net steeds beter te lopen. We hebben bekendheid in de regio, ongeveer 50 klanten doen zaken met ons, maar wat nog belangrijker is, we hebben ook een morele verantwoordelijkheid voor die klanten.

Tsja, dat is makkelijker gezegd dan gedaan. Hoe vind je zo snel iemand met de juiste instelling en kennis, die hier past. Allereerst hebben we contact gezocht met Norsk.nl, de organisatie, die in opdracht van Noorse gemeenten Nederlanders naar Noorwegen begeleidt. Zij (Gert en Janet) stonden direct klaar om ons te helpen. Via de website (www.norsk.nl) vijf reacties gehad, waaruit op korte termijn geen kandidaat uitkomt helaas. Via een groot artikel in Bygdebladet (een lokaal weekblad), waarin verteld wordt dat we weer vertrekken naar Nederland en we iemand zoeken voor OnisMedia, lukt het wel. Na twee gesprekken zijn we eruit, Lars Wierper en Trine Larsen zullen OnisMedia en het Stordal Turistkontor voortzetten onder dezelfde naam. Lars is Deens en Trine is Noors, ze wonen samen in Vestnes zo'n 40 km hier vandaan. Beide zitten in het communicatievak en zijn een prachtige aanwinst voor Stordal.

onismedia

Tijdens een kennismakingsgesprek met de ordfører (burgemeester) en de rådmann (wethouder) blijkt, dat ook de gemeente er enthousiast over is dat de deur niet op slot gaat, maar de zaak gewoon door blijft draaien. Voor ons is het een hele geruststelling. We gaan volgend jaar zeker een kijkje nemen. We kunnen dan tegelijk alle bekenden en vrienden opzoeken, want Stordal is nu ook een stukje van ons geworden.

Peter